

Dýrt er at slökkja tostan

Vit vita fullvæl, at verður landsins ríkidømi javnt býtt verður nóg mikið til øll. Tí er tað so órættvíst, at nógur skulu fáa í yvirflóð av ríkidøminum, meðan onnur fáa lítið og einki, ja, summi minni enn tórvur er á til lívsins upphald.

Øll duga at ásanna hetta blóðskeiva órættvísið, men ikki øll vilja ásanna tað, óivað eina mest tí tey verða forðaði til at koma til hesa ásannan av tí, at einstakir, ið er u orsökini til alt órættvísið í heiminum, í kraft av teirra ríkidømi og teimum framfjáratindum í samfelagnum, gykla fólk við ymiskum lótum, so tey aldri fáa álít á sær sjálvum og enn minni á tí forloysandi hugsjónini — sosialismuni —, ið er leiðin til avtøku av øllum órættvísi og harvið leiðin til eitt javnari býti av øllum lívsins góðum til allar samfelagsborgararnar.

Vit hava túsindtals prógv, ið lættliga vísa, hvussu hetta órættvísið verður sett í hásetið her á landi. Ikki minst nú, tá ið báðir hövudsstúðlarnir undir tí kapitalistiska stýrslagnum — fólka-flokkurin og sambandsflokkurin — sita við róðrið.

Tollurin er eitt hitt grimasta dømi. Ikki minni enn tvær ferðir lögdu teir ein eykatoll uppá 1 milj. hvørja ferð á hitt føroyska fólkið seinasta ár.

Fyri mannin við teimum nógvu peningunum ger hesin tollurin lítlan og ongan mun, fyri keypmannin er hann ein fyrimunnur, jú meiri tollur, jú størri vinningur uppá handilsvörurnar.

Men fyri hin javna brúkarin, ið illa hevur nóg mikið framman undan, er hann beinleiðis drepandi. Eitt nú tollurin á kaffi. Henda ovurdýra brúksvøra verður nógvið nýtt her á landi og ikki minst umboð í skipunum. Umboð í skipunum er tað ein av fiskimannsins fáu gleðum at fara niður undir at fáa sær ein kaffimunn. Á undan ári gerast tey oyruni fleiri ið fiskimaðurin má gjalda fyri hvørja ferð hann stökkur niður í lugarið. Hetta tekur burtur av útgerðarútreiðslunum og avrokningini, men tá ein hugsar um afturhaldsins mongu syndagerðum móti fiskimanninum, t. d. við at avtaka forskotsrindanina, minstulønina fyri ógiftar menn o. s. fr., so undrar hetta ongan.

Hetta er eyðkent fyri hitt kapitalistiska stýrslagið, og ikki annað enn ein náttúrlig fylgja av teimum flokkum, ið nú sita við ræðið.

Teir taka bert burtur av øðrum endanum, tá ið sparast skal. Teirra hugsan er, at fiskimaðurin skal spara, og spara við at minka um inntøkurarnar, samtundis sum hvørt vet, ið hann, konan og børn-

ini skulu brúka, dýrkar dagliga. Um somu tíð verður lónarviðbót til landsins tænaðumenn kunnigjörd í Dimmalætting.

Landið má spara, hitt almenna má spara, men hvussu nógvið hava teir gjørt fyri eitt virkligt alment sparsemi. Hvussu nógvið er lógmanns- og landsstýrismannalövin niðursett? Hvussu nógvið eru tær ovurhøgu lönirnar hjá mongum almennum tænaðumanni niðursett?

Nei, ikki eitt orð um hetta, men tá ið tað ræður um at taka frá teimum, ið minst orka, tá er málagæip og nevaduk í tinginum, í Dimmalætting, Dagblaðnum og allastaðni, har órættvísið verður sett í hásetið í kraft av tí kapitalistiska stýrslagnum.

Føroya fólk! Rættthugsandi kvinnur og menn! Ristið hetta ræðuliga okið av tykkum.

TANNKLINIK

Dr. Jakobsensgøta, 11 Tórshavn.

Viðtalutíð kl. 10—13 og 14—16

Leygardag 10—13

Máltráður. 717.

Magnus Jensen, tannlækni.

SGA KØBLAPPA

RTA

RTA

RTA

(framhald 4)

JÁKOB JÓNSSON
frá Hrauni:

ALDUR

Hilda: Eg skilji bara ikki hví Erla stakkalin er so vorðin. Hon var bæði gott og yndisligt barn í síni tíð. Eg minnst at tað var ein vökur sjón, tá hon stóð innari í kóri á konfirmasjonsdegnum. (Lágmæltari) Og Helga okkara stóð undir liðuni á henni í kórinum.

Ásmundur: Tað er ikki vist at hon hevði verið sum hon er, hevði mamma hennara ikki verið borin so ung innar í kór undir øðrum umstøðum. — Ein nýttist ikki at vera konufólk fyri at kenna sigaldu fyri bróstinum ta ferðina.

Hilda: Og pápi hennara hevur altíð latið hana livað og látið sum hon sjálf hevur viljað.

Ásmundur: Á—ja, sýslumaðurin er friðardýr, næstan ov mikið meinaleysur fyri hendan heim. Tað er synd at siga at tað hevur brotið í kjalarvörðinum, har sum hann hevur siglt. Tað gevur at bita, hvussu alt er komið í ein ruðuleika við bardaga og fyliskapi, ja og harafrat bryggjan og ólógligum brennivínshandli her í sýsluni. — Og ikki er ein einasti tjóður bóðilsflongdur alla ta tíð, hann hevur verið sýslumaður.

OBLIGATIÓNSLÁN

Skipafelagið Føroyar byggir sum kunnugt skip í Aalborg og verður samlaði byggipeningurin umleið 9,5 mill. kr.

Til vega eru fingin hesi lán:

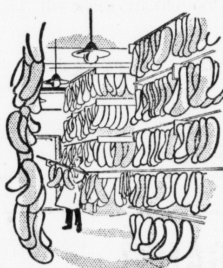
frá Ríkiskassanum 3 mill. kr. móti 1. veðhaldi
frá Skipasmíðjuni 3 mill. kr. móti 2. veðhaldi
felagið sjálvt er fært fyri at gjalda 2,5 mill. og hevur longu av hesum goldið 2,1 mill. kr.

Nevnd felagsins hevur samtykt, at bjóða út obligatiónslán uppá 10 ár til 6 % rentu árliga í pørtum uppá 500 og 1000 kr., ið verða at gjalda við tekningina ella áðrenn 1. juni 1952.

Heitt verður á fólk um at tekna og listar liggja frammi á skrivstovu okkara í Havn og hjá avgreiðslunum úti á bygd. Eisini verða listar sendir runt.

Tórshavn í januar 1952.

Nevndin.

Tað eru roykpýlsurnar ið duga tær frá HOULBERG

Matligt er, og væl rýkur, tá ið hurðin verður gloppað inn í roykrúmið hjá Houlberg, har hundrattals nossliar roykpýlsur hanga lið um lið til at „búnast“. . . HOULBERGs roykpýlsur eru gjørdar av fyrsta flokks tilfari, vælkryddaðar, vælsalbarar og vælbúnar . . .

• Umboð:
B. Mortensen
Tórshavn . tlf. 8

S. HOULBERG ^{1/2}
KØDBYEN KØBENHAVN

Minnist til Barnahjálpinu

Hilda: Bøðilsfleinging er, í hvussu er, langt síðan avlögð.

Ásmundur: Mær tað sama. Eg tók nú bara soleiðis til. Men mær tykist, at tann sum gevur seg til at vera skipari, noyðist onkuntíð at lata hoyra frá sær á brúnni. Men sýslumaðurin hevur, tá sigast skal sum er, ongantíð hildið stýr á nökrum, uttan tí sum hevur stýrt sær sjálvum. Gentuni hevur hann ongantíð hildið stýr á. Tað veist tú líka so væl sum eg. Og tá ið levnaðið er sum tað er her um leiðir, og á tí unga fólkinum yvirhøvur, so er tað ikki undarligt at tey villast burtur av kósini, sum ongan hava loðsin innanborða. — Men hetta er tað arbeiðið, ið er! Her siti eg og lemji meg sum nökur kelling, langt aftaná at pannukökurnar er sjaknaðar. (Reisist). Hvat nú dreingirnir havast at í íshúsinum? Teir skuldu fara eftir meira sild. (Fer).

Hilda: O—jaja, framm kemur hann, ið hólvgi fer. (Ballar uttan um matarfláttini).

Helga (kemur inn, fer beint yvir at línu, ið er hálvuppgjörd, og byrjar at gera upp. Fyrst rættir hon Hildu kopp, sum hon ber í hondini): Takk fyri kaffið, mostir, tað kom væl við.

Hilda: Væl gagnstær, Helga mín. Hvussu veit við hjá tær í dag, góða?

Helga (kveitir upp, svarar á hugaleyst): Á, frálíkt. Hvat annað?

Hilda: Tað var gott, barnið. (Ætlar út, men steðgar á í durunum). Helga, tú sigur mær